

Målnummer:	UM1346-10	Avdelning:	1
Avgörandedatum:	2010-10-21		
Rubrik:	Skäliga misstankar om upprepad våldsbrottslighet antecknade i misstankeregistret samt tidigare utfärdat besöksförbud har ansetts väcka tveksamhet om utlänningsens förväntade levnadssätt. Vid en samlad bedömning av denna tveksamhet och övriga omständigheter i målet har det funnits skäl att enligt 5 kap. 7 § utlänningslagen tidsbegränsa uppehållstillståndet.		
Lagrum:	<ul style="list-style-type: none"> • 5 kap. 7 § och 17 § första stycket utlänningslagen (2005:716) • 29 § förvaltningsprocesslagen (1971:289)		
Rättsfall:	MIG 2007:30		

REFERAT

Migrationsverket beviljade A uppehålls- och arbetstillstånd för perioden den 17 maj 2006 till den 17 maj 2008 på grund av anknytning till dennes maka. Paret skilde sig den 28 november 2007. Den 13 maj 2008 ansökte A om förlängt uppehålls- och arbetstillstånd på grund av anknytning till sin son i Sverige samt till den svenska arbetsmarknaden.

Migrationsverket beslutade den 17 augusti 2009 att avslå ansökan och utvisade A. Migrationsverket fann att eftersom förhållandet med den tidigare maken hade upphört kunde A inte beviljas uppehållstillstånd enligt 5 kap. 16 § första stycket utlänningslagen (2005:716). Migrationsverket fann inte heller att särskild anknytning uppkommit genom A:s umgänge med sin son eller genom anknytning till den svenska arbetsmarknaden. Uppehållstillstånd kunde därför inte heller beviljas enligt 5 kap. 16 § tredje stycket 1 utlänningslagen.

A överklagade Migrationsverkets beslut.

Länsrätten i Stockholms län, migrationsdomstolen (2010-01-25, ordförande Åhammar samt tre nämndemän, varav två skiljaktiga), biföll överklagandet och beviljade A permanent uppehållstillstånd. Migrationsdomstolen fann att A etablerat sig på den svenska arbetsmarknaden i sådan grad att en sådan särskild anknytning som avses i 5 kap. 16 § tredje stycket 1 utlänningslagen uppstått. I frågan om uppehållstillståndet skulle tidsbegränsas uttalade migrationsdomstolen följande. A förekommer i Rikspolisstyrelsens misstankeregister. Migrationsdomstolen har därför kontaktat polisen för att ta reda på om misstankarna om brott lett till någon lagakraftvunnen dom eftersom det kan föreligga särskilda skäl mot att bevilja uppehållstillstånd om utlänningsen gjort sig skyldig till brottslighet eller brottslighet i förening med annan misskötsamhet. Polisen meddelade att det inte fanns någon lagakraftvunnen dom. Möjligheten att vägra uppehållstillstånd på grund av brottslighet finns bara när det föreligger en lagakraftvunnen dom. Eventuella misstankar om brott kan bara beaktas i samband med redan konstaterad brottslighet genom en lagakraftvunnen dom. Avvägningen mellan intresset att bevilja uppehållstillstånd och de skäl som föreligger mot att bevilja uppehållstillstånd på grund av brottslighet ska i första hand göras i samband med bedömningen av om grund för tillstånd föreligger. Enligt domstolens mening kan misstankar om brottslighet inte leda till att ett tidsbegränsat uppehållstillstånd i stället beviljas. Ett tidsbegränsat uppehållstillstånd bör meddelas som en form av provotid när klaganden gjort sig skyldig till brott (jfr prop. 1994/95:179 s. 49). Att ha "gjort sig skyldig till brott" torde förutsätta att

en lagakraftvunnen dom i ansvarsfrågan föreligger. Av nämnda förarbeten s. 49) framgår vidare: "Skäl att meddela ett tidsbegränsat uppehållstillstånd torde därför i huvudsak föreligga om omständigheterna är sådana att uppehållstillstånd borde vägras men det för tillfället inte skulle vara möjligt att verkställa ett avlägsnandebeslut." Enligt domstolens mening ger bestämmelsen i 5 kap. 7 § utlänningslagen inte någon möjlighet att tidsbegränsa ett uppehållstillstånd när det föreligger misstankar om brottslighet.

Migrationsverket överklagade migrationsdomstolens dom och yrkade att Migrationsöverdomstolen skulle upphäva det permanenta uppehållstillståndet och bevilja A ett tidsbegränsat uppehålls- och arbetstillstånd med stöd av 5 kap. 7 § utlänningslagen.

Migrationsverket anförde till stöd för sin talan i huvudsak följande. Migrationsdomstolens tolkning av förarbetenas formulering "gjort sig skyldig till brott" behöver inte vara den riktiga. Om förarbetena inte ger ett omedelbart stöd åt ett tidsbegränsat uppehållstillstånd vid brottsmisstankar är ändå det viktigaste själva lagrummet i sig. Ordalydelsen i 5 kap. 7 § utlänningslagen lägger inga hinder i vägen för en sådan tillämpning. A är skäligen misstänkt för misshandel samt försök till rån den 27 juli 2008. Åtal har väckts mot honom för misshandel den 1 januari 2009 och han är även skäligen misstänkt för misshandel den 13 juni 2009. Han är alltså skäligen misstänkt för våldsbrott vid tre tillfällen med omkring ett halvår mellan varje gång. Han har tidigare haft besöksförbud gentemot sin tidigare hustru.

Till stöd för sin talan åberopade Migrationsverket ett utdrag ur Rikspolisstyrelsens misstankeregister av den 31 mars 2010.

A bestred bifall till överklagandet och anförde i huvudsak följande. Migrationsverkets beslut att utvisa honom grundade sig på uppgifter som visat sig vara oriktiga eller under utredning. Han lever under ordnade förhållanden och sammanbor med sin f.d. hustru och deras gemensamme son. Paret väntar sitt andra barn.

Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (2010-10-21, Trägård, Råberg och Dahlman, referent), som tillfört målet ett utdrag ur Rikspolisstyrelsens belastningsregister från den 4 oktober 2010 rörande A, av vilket framgår att beslut fattats den 16 februari 2010 om åtalsunderlåtelse i fråga om våldsam motstånd den 1 januari 2009 samt att A den 26 april 2010 enligt lagakraftvunnen dom dömts för misshandel den 1 januari 2009 till villkorlig dom med samhällstjänst, yttrade:

Migrationsdomstolen har genom den överklagade domen beviljat A permanent uppehållstillstånd. Migrationsverkets överklagande omfattar endast ett yrkande om att uppehålls- och arbetstillståndet ska tidsbegränsas. Enligt 29 § förvaltningsprocesslagen (1971:289) får rättens avgörande inte gå utöver vad som yrkas i målet. Enligt bemyndigande i 6 kap. 5 § utlänningslagen meddelas beslut om arbetstillstånd av Migrationsverket. Av 8 kap. 21 § första stycket utlänningslagen följer att beslut om arbetstillstånd i övrigt endast kan fattas när ett överklagat ärende eller mål om avvisning eller utvisning avgörs. Som nyss konstaterats utgör ramen för Migrationsöverdomstolens prövning i målet frågan om permanent eller tidsbegränsat uppehållstillstånd och inte avvisning eller utvisning, varför ett ställningstagande i detta mål till frågan om arbetstillstånd inte är möjligt.

Migrationsöverdomstolen har med anledning härav endast att pröva om uppehållstillståndet ska tidsbegränsas.

Enligt 5 kap. 7 § utlänningslagen ska ett uppehållstillstånd tidsbegränsas om det med hänsyn till utlänningens förväntade levnadssätt råder tveksamhet om uppehållstillstånd bör beviljas. Paragrafen motsvarar 2 kap. 4 b § i 1989 års

utlänningslag. Den bestämmelsen infördes den 1 juli 1995 (prop. 1994/95:179, bet. 1994/95:SfU16, rskr. 1994/95:401). Bestämmelsen tillkom för att tidsbegränsat uppehållstillstånd i större utsträckning än dittills skulle kunna meddelas under en provotid när det råder tveksamhet om en sökandes skötsamhet och hederlighet.

Regeringen framhåller i propositionen att det kan te sig stötande att den som gjort sig skyldig till relativt allvarlig brottslighet omedelbart därefter beviljas ett permanent uppehållstillstånd. Om brottsligheten inte är så allvarlig att domstol beslutat om utvisning, bör i första hand prövas om brottsligheten ska leda till ett avslag på ansökan om uppehållstillstånd. Skäl att meddela ett tidsbegränsat uppehållstillstånd torde därför i huvudsak föreligga om omständigheterna är sådana att uppehållstillstånd borde vägras men det för tillfället inte skulle vara möjligt att verkställa ett avlägsnandebeslut. Så kan vara fallet när förhållandena i sökandens hemland gör en verkställighet dit omöjlig för tillfället men där en ändring av förhållandena bedöms som möjlig inom överskådlig tid (jfr prop. 1994/95:179 s. 49 f.).

Även i vissa fall när anknytning till Sverige åberopas kan dock förhållandena vara sådana att det inte framstår som rimligt att trots viss brottslighet avslå ansökan och att ett tidsbegränsat uppehållstillstånd under en provotid då kan vara lämpligt. Avsikten är således inte att tidsbegränsat uppehållstillstånd ska beviljas alla utlänningsar som gjort sig skyldiga till brott eller annan grov misskötsamhet (jfr a.a. s. 50).

I motiven till 2005 års utlänningslag uttalar regeringen att bestämmelsen i 5 kap. 7 § utlänningslagen bl.a. kan tillämpas om det finns sådana synnerligen ömmande omständigheter att utlänningsen normalt skulle ha beviljats ett permanent uppehållstillstånd, men där det på grund av brottslighet eller liknande misskötsamhet råder tveksamhet om utlänningsensandel (prop. 2004/05:170 s. 282).

I fråga om att vägra uppehållstillstånd på grund av brottslighet eller brottslighet i förening med annan misskötsamhet (5 kap. 17 § första stycket utlänningslagen) uttalar regeringen vidare att de skäl som sökanden kan åberopa för att få tillstånd bör vägas mot de skäl som talar mot att tillstånd beviljas. Ju starkare skälen för tillstånd är, desto grövre misskötsamhet måste det vara fråga om för att tillstånd ska vägras. Den tyngd som anmärkningarna ska ha för att uppehållstillstånd ska vägras ska alltså bli beroende av en bedömning i det enskilda fallet (prop. 2004/05:170 s. 202).

Vid tidpunkten för migrationsdomstolens avgörande var A skäligen misstänkt för försök till rån och misshandel den 27 juli 2008, våldsam motstånd och misshandel den 1 januari 2009 samt misshandel den 13 juni 2009. Han hade även meddelats besöksförbud rörande sin dåvarande hustru för perioden den 1 juli 2008 till den 1 oktober samma år. Migrationsdomstolen fann att skäl för uppehållstillstånd förelåg genom A:s etablering på den svenska arbetsmarknaden. Migrationsdomstolen gjorde bedömningen att bestämmelserna i 5 kap. 7 respektive 17 §§ utlänningslagen inte gav någon möjlighet att tidsbegränsa respektive vägra ett uppehållstillstånd när det föreligger misstankar om brottslighet. Migrationsdomstolen beviljade därför A permanent uppehållstillstånd.

Migrationsöverdomstolen gör följande bedömning.

Såväl genom vad som var känt från misstanke- och belastningsregistren vid tidpunkten för migrationsdomstolens avgörande, som vad nu tillkommit genom nytt utdrag från belastningsregistret, väcks tveksamhet om A:s förväntade levnadssätt.

Migrationsöverdomstolen finner vid en samlad bedömning - med beaktande av

å ena sidan etableringen på arbetsmarknaden och den anknytning A i övrigt åberopar samt å andra sidan de omständigheter som väcker tveksamhet kring hans framtidaandel - att det finns skäl att tidsbegränsa uppehållstillståndet i enlighet med 5 kap. 7 § utlänningslagen.

Då giltighetstiden för A:s pass går ut den 6 november 2010 ska uppehållstillståndet gälla längst till och med detta datum (jfr MIG 2007:30).

Migrationsöverdomstolens avgörande. Migrationsöverdomstolen ändrar migrationsdomstolens dom endast på så sätt att A:s uppehållstillstånd tidsbegränsas till och med den 6 november 2010. Det ankommer på Migrationsverket att vidta erforderliga åtgärder med anledning av detta.

Sökord: Brottslighet; Förväntat levnadssätt; Misstänkt för brott; Särskild anknytning; Tidsbegränsat uppehållstillstånd; Vandel

Litteratur: Prop. 1994/95:179 s. 49 f.; Prop. 2004/05:170 s. 202 och 282; bet. 1994/95:SfU16; rskr. 1994/95:401
